

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 437
din 29.10.2012**

Dosar nr.: 270/2012

Petiția nr.: 3099/26.06.2012

Petent: D L

Reclamat: Poliția Mannheim, Germania

Obiect: expulzarea și aplicarea unei interdicții de a munci în Germania

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. D L

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Poliția Mannheim, Germania

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentului vizează expulzarea și aplicarea unei interdicții de a munci în Germania. Petentul consideră discriminatoriu faptul că a primit interdicție și nu s-a ținut cont de actele sale pentru că este român.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Petentul a fost citat pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.09.2012, prin adresa nr. 3099/08.08.2012, Colegiul director punându-i în vederea petentului condițiile art. 11 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD și ridicând din oficiu excepția de vădită neкомпetență a Consiliului. Petentul a fost absent la audiere și nu a depus un punct de vedere cu privire la cele solicitate.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2005 a găsit un loc de muncă pe o navă de pasageri elvețiană. La acea dată Elveția nu era nici în UE nici în Schengen, era pur și simplu o țară neutră și independentă. A navigat cu acea navă din Ungaria și până în Olanda, toate țările la rând, pe Rin, Main și Dunăre. Nimeni nu i-a zis nimic până când în Germania, în Mannheim au venit doi polițiști de-ai lor și au început să controleze toate pașapoartele. S-au oprit la al său, deoarece era singurul român la bordul navei și i-au cerut toate actele care îi dau dreptul să lucreze la bordul navei. I-au spus că trebuie să-i urmeze la secția de poliție deoarece nu are tot ce îi trebuie. Ei motivau că nu lucrează

legal în Germania. Le-a arătat steagul elvețian arborat pe vapor, iar ei s-au enervat și au amenințat comandantul că opresc nava dacă el nu merge cu ei. La cererea comandantului a plecat cu ei la secție unde l-au forțat să semneze o hârtie în germană, limbă pe care nu o vorbește. A cerut un avocat și un traducător, dar nu i-au fost acordați pe motiv că ei nu au timp de pierdut cu el. Apoi a fost "plimbat" la o clădire unde a fost amprentat, măsurat și fotografiat ca infractorii și la o altă clădire unde a semnat iar o altă hârtie în limba lor pe care i-au tradus-o ei și în care scria că este amendat cu 400 de euro. La sfârșit i-au spus că este expulzat din Germania și că are 3 zile să plece de bunăvoie altfel ajunge la închisoare. I-au spus verbal că are interdicție un an de zile de a mai lucra în Germania, dar că poate călători sau veni la studii.

4.1.2. După toate acestea l-au returnat la vapor unde comandantul a fost înștiințat că trebuie să plece și are 3 zile la dispoziție pentru asta. I-au mai spus comandantului în felul următor: "astăzi vin românii, mâine vin bulgarii, pe urmă cine o să mai vină? chinezii?" În tot acest timp al "plimbării" sale, avocatul firmei elvețiene a tot încercat să-i contacteze pe cei 2 polițiști, dar a fost imposibil deoarece ei nu au lasat nici un număr de telefon la vapor în momentul în care l-au luat cu ei. După ce l-au adus iarăși la bordul navei, a mers la un punct vamal unde l-au luat în evidență și a și plecat către România. La granița austriacă i-au fost introduse datele în calculator și i s-a transmis că are interdicție în Austria. Germania este în Schengen ca Austria și o interdicție pusă într-o țară Schengen este valabilă în toate, lucru comunicat de vameșii austrieci.

4.1.3. În țară a tradus hârtiile pe care i le-au dat la secție și a aflat că, conform legii germane, orice navigator care lucrează pe o navă a cărei firmă ce o deține are sediul în străinătate, nu are nevoie de titlu de ședere în pașaport sau de viză pentru Germania și că marinarul are nevoie de un pașaport valabil, carnet de marinar valabil și să fie trecut în lista echipajului. Actele pe care le deținea petentul erau următoarele: pașaport valabil, carnet de marinar valabil pe Rin, Main și Dunare eliberat de Capitania Portuară Regensburg-Germania, era trecut în lista echipajului pe funcție dublă marinar-motorist și avea un contract de muncă semnat între el și angajatorul elvețian. Deci se încadra exact în legea germană. Pe următoarele file ale "Dispoziției de Expulzare" este scris că: lucra ilegal deoarece nu avea carnet de marinar, dar menționându-se că de fapt are carnet de marinar dar nu este valabil pe Rin unde l-au găsit ei.

4.1.4. Petentul a făcut o adresă ulterioară incidentului către Capitania Portuară Regensburg ce i-au emis documentul, în care a cerut explicații amănunțite pentru a se asigura că Poliția l-a mințit și aceștia i-au răspuns printr-o scrisoare oficială că, carnetul său de marinar/motorist nu are niciun fel de restricții și că are dreptul de a naviga pe apele interioare Rin, Main, Dunăre și canalele aferente. Polițiștii au mai scris că este "pericol social" deoarece a prejudiciat sistemul de asigurări din Germania și prin comportamentul său neadecvat a instigat și pe alții să facă la fel. Petentul a mers la ambasada Germană de la București unde a fost înștiințat că ei nu se ocupă de astfel de cazuri și că trebuie să ia legătura cu Poliția care i-a pus interdicția. A făcut contestație la Poliția cu pricina, la Primaria Karlsruhe ca fiind organul superior, și nici unul nu a vrut să repare abuzul pe care l-au făcut. Primaria Karlsruhe l-a amendat cu 50 de euro pe motiv că le-a trimis o contestație neântemeiată și nefondată, iar un angajat al lor a pierdut timp prețios citind-o.

4.1.5. După un an a cerut "ridicarea" interdicției așa cum i-au transmis verbal că este de 1 an, dar nu scrie nicăieri în dispoziția de expulzare pe cât timp este interdicția, petentul având interdicție pe termen nelimitat. I-au scris după ceva timp că dacă renunță la orice fel de pretenție îi vor reduce interdicția. Polițiștii l-au redirectionat către Tribunalul Karlsruhe, cu care a jucat un ping-pong de scrisori politicoase ca până la urmă să îi ceară suma exorbitantă de 5000 de euro pentru continuarea procesului. Nu a

avut niciodată acești bani și nu i-a plătit. Tribunalul cu pricina i-a făcut tot felul de mizerii: îi trimiteau scrisori la limita termenului ca el să nu aibă timp să le traducă și să răspundă ca să închidă ei cazul, l-au mințit că va fi audiat fie va veni cineva de la ambasada lor fie îl vor chema în Germania, i-au scris că nu are dreptul decât la un avocat pus de ei din oficiu. Acum doi ani în toamna a trimis un fax către tribunal și a cerut detalii despre suma de 5000 de euro, dar nu i-au răspuns nici până în ziua de astăzi.

4.1.6. Nici Ministerul de Externe din România nu l-a sprijinit pe motiv că nu este de competența lor. A apelat și la organizațiile care au ca obiect de activitate drepturile omului în România și nimeni nu l-a ajutat cu nimic. Petentul consideră că este clar pentru oricine că l-au trimis acasă nu că lucra ilegal ci pentru că este român și că deși au trecut peste 6 ani el nu este liber, nu circulă liber conform drepturilor omului, și-a pierdut serviciul bun din cauza lor, trăiește închis în țara aceasta fără viitor și nu a avut parte de un proces echitabil. Petentul dorește să-și recapete libertatea și să-i plătească ori tot contractul care era valabil pe viață, adică până împlinea 65 de ani și Elveția îi dădea pensie, ori, în cel mai rău caz, salariul pe acești 6 ani și ceva pe lângă despăgubirile morale, dar și returnarea sumei de 400 de euro, amenda pe care a plătit-o acolo. Petentul vrea să-i fie anulată amenda discriminatorie și de intimidare, de 50 de euro, dată de Primaria Karlsruhe. De asemenea, în cele 30 de zile cât a stat la bordul navei turiștii au lăsat bacșis. A primit bacșis 250 de euro și 15 dolari SUA de fiecare membru de echipaj. Petentul vrea ca statul german să-i plătească și acești bani calculați la zi.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 11 alin. 1 lit. f) din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD.

5.2.1. În drept, potrivit prevederilor art. 11 alin. 1 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor „(1) petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde: a) numele, domiciliul sau reședința părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor. Dacă reclamantul locuiește în străinătate, se va arăta domiciliul ales, unde urmează să i se facă toate comunicările privind soluționarea petiției; b) numele și calitatea celui care reprezintă partea, iar în cazul reprezentării prin avocat, numele acestuia și sediul profesional; c) obiectul petiției; d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază petiția; e) arătarea dovezilor pe care se sprijină fiecare capăt de cerere; f) semnătura.”

5.2.2. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare și dezbătând excepția de necompetență materială a CNCD, Colegiul director a constatat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 11 din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD, potrivit cărora: „(1) Petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde: f) semnătura.” Colegiul director respinge excepția de necompetență și clasează petiția având în vedere neîndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 11 alin. 1 lit. f) din Ordinul nr. 144/2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la CNCD.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Clasarea dosarului urmare neîndeplinirii condițiilor stabilite de art. 11 alin 1 al Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor în ceea ce privește conținutul petiției;
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA - Membru

CAZACU IOANA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA - Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Motivele de fapt și de drept redactate C.I.
Tehnoredactat D.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.